

Szófiai figyelmeztetés

A kommunista és munkáspártok budapesti konzultatív tanácskozása után a nemzetközi közvélemény figyelme egy másik szocialista ország, Bulgária fővárosára irányult. Szófiában ülésezett az elmúlt napokban a Varsói Szerződés legfontosabb vezető szerve, a politikai tanácskozó testület. Az érdeklődés a Varsói Szerződés munkája iránt olyan nemzetközi szervezetnek szól, amely napjaink nemzetközi stabilitásának s kiváltképpen az európai status quo biztosításának egyik kulcsfontosságú tényezője.

A Szófiában tanácskozó párt- és állami vezetők — köztük a Kádár János elvtárs vezette magyar küldöttség tagjai — tárgyalásai során foglalkoztak a nukleáris fegyverek elterjedésének megakadályozásával, s megvitatták azt a szerződéstervezetet, amely a genfi 18 hatalmi lezserelési bizottságban folyó tárgyalások alapja. (Erről a kérdésről Szófiában hat állam — Bulgária, Csehszlovákia, Lengyelország, Magyarország, az NDK és a Szovjetunió — nyilatkozatot tett közzé, amely támogatja a szerződéstervezetet, abban a reményben, hogy az hozzájárul majd a nukleáris fegyverek elterjedésének megakadályozásához, és a béke, az egyetemes biztonság megszilárdításához.)

A szófiái tanácsülés megkülönböztetett figyelmet fordított a vietnami kérdés vizsgálatára és az ebből adódó következtetések levonására. Az a barbár és szemmivel sem igazolható agresszió, amelyet az Egyesült Államok ma határaitól sokezer kilométerre folytat a vietnami nép ellen, növekvő mértékben fenyegeti az egész világ békéjét. Növekvő mértékben, mert az eszkaláció kettős értelemben is fokozódik. Az eszkaláció veszedelmes politikája ölt testet mindenekelőtt azokban az akciókban, amelyek a háború területi kiterjesztését célozzák Laoszra és Kambodzsára. Az amerikai fenyegetések megvalósulása esetén hamarosan ugyanolyan megpróbáltatások várnának e két ország lefosságára, mint eddig a vietnami népre. Az eszkaláció fokozódása abban is megmutatkozik, hogy az amerikai csapatok kiterjesztik pusztító eszközeiket a VDK és Dél-Vietnam elleni háborújukban: a harci eszközök sorába már jó ideje bevonult a napalm, és a növényzetet elpusztító s az emberi szervezetben is maradó párt okozó mérgező gázok. A légitörő kötelékében feltűntek a B-52-es óriásbombázók. Az amerikai légikarók Hanoi és Haiphong munkásnegyedekre olyan bombákat szórnak, amelyek pusztító hatásukban a nemzetközi törvények által elítélt, hírhedt, első- és második világháborús dum-dum golyókat is túlhaladják. A bombák a robbanással ezernyi apró golyót vetnek ki magukból, amelyek tömegesen nyilkolják, nyomorítják az embereket. Az eszkaláció ilyen útje mellett egyáltalán nem csodálatos, hogy a közelmúltban komoly formában felvetődött az Egyesült Államok közvéleményében is: nem készül-e vajon az amerikai hadvezetés a taktikai atomfegyverek felmérhetetlen következményekkel járó bevetésére?

A Varsói Szerződésben résztvevő szocialista országok nyilatkozata határozottan megállapítja: az agresszió kiszélesítésével és kiterjesztésével Washington nem képes megtörni a hősiessé küzdő vietnami nép akaratát és erejét. Az Egyesült Államok kormánya a szocialista közösség támogatására és minden oldalú segítségére támaszkodó vietnami népre az eddigénél is erősebb visszavágásával találja magát szemben. A Varsói Szerződés tagállamai újra kifejezik készségüket, hogy — amennyiben a VDK kormánya ezt kéri — önkénteseket bocsátanak rendelkezésére, és megállapítják: „a továbbiakban is teljes támogatást nyújtanak és minden szükséges segítséget megadnak a testvéri szocialista országnak, a Vietnami Demokratikus Köztársaságnak, a vietnami népnek — gazdasági és védelmi eszközöket, technikát és szakembereket. Ezt a segítséget mindaddig megadják, amíg a Vietnami Demokratikus Köztársaságnak, a vietnami népnek arra szüksége lesz az imperialista támadás győzelmes visszaveréséhez”.

Olyan nyilatkozatot ez, amelynek mögött már eddig is tettek álltak: fogyasztási cikkek, gépek, gyári berendezések, gyógyszerek és — nem utolsósorban — fegyverek és harci eszközök. Mindezeknek nem kis szerepük van abban, hogy a példátlan hősiességgel harcoló vietnami nép nemcsak eredményesen áll ellen a világ legfejlettebb ipari bázisára támaszkodó amerikai hadseregnek, hanem képes arra is, hogy defenzívába szorítsa Westmoreland ultramodern fegyverzetű csapatait. Az amerikai repülőknél a VDK ellen folytatott légháború minden egyes napjáért nagy árat kell fizetniük: aligha választható ez el attól, hogy Hanoi és Haiphongot olyan hatékony légvédelmi berendezések és eszközök, olyan repülőgépek védik, amelyek a szocialista testvérországokból származnak. Azoknak tehát, akik az amerikai State Department iródaiban a következő napokban elemzik majd a szófiái nyilatkozatot, tudniuk kell: ez komoly figyelmeztetés. A szocialista országok holnap is, holnapután is minden szükséges módon kifejezik majd szolidaritásukat azokkal, akik a nemzetközi imperializmus elleni fegyveres küzdelem első vonalában állnak.

A Varsói Szerződés szocialista testvérországainak nyilatkozata olyan időpontban született, amikor a hazafiak offenzívája a városokban, Dél-Vietnam területének nagyobb részén rágyógó eredményeket ér el. A pacifikálás, mindaz, amire a távozó hadügyminiszter, McNamara s az egyelőre még nem távozó főparancsnok, Westmoreland oly büszke volt — füstbe ment, mítoszra bizonyult. Ezen az sem változtat, hogy az ország vezetői változatlanul háborús győzelemről beszélnek, s eközben nem látják, hogy olyan delibábos ábrándképeket kergetnek, amelyekből annál távolabb kerülnek, mennél közelebbnek vélik őket... Ők talán nem látják, nem érzik ezt — de az amerikai politikai életben, s az Egyesült Államok szövetségesei körében most az a folyamat megy végbe, amelyet a nyugati sajtó „a tények gyötrelmes átértékelésének” nevez. Kezdi már megérteni, hogy más idők járnak, s még az Egyesült Államok sem képes győzni azzal a néppel szemben, amelyet a függetlenség, a szabadság, a szocializmus eszméi élnek, s amely a szocialista szövetségi rendszer testvéri segítségére számíthat.

DÉL-MAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

58. évfolyam. 59. szám Ára: 1 forint Vasárnap, 1968. március 10.

Jobb munkakörülményeket teremtenek a vasutasoknak

Szociális berendezések és szolgálati lakások épülnek

A MÁV nemcsak a vasúti közlekedéshez nélkülözhetetlen berendezéseit korszerűsíti, fokozottabban gondot fordít a munkakörülmények javítására is. A sokmillió forint értékű vágányépítés, a biztosító berendezés felújítása után a napokban új csatornahálózat építése kezdődött el, ezúttal a Tisza-pályaudvaron. Az utóbbi években szinte állandóan rekord forgalmat lebonyolító teherpályaudvar karakterű és csatornahálózat nem felelt meg a követelményeknek, rossz időben, esőben vasutasok sok-

szor bokáig érő vízben dolgoztak. A múlt évben először a raktárak mellé készítették úgynevezett rakodópontokat — azaz két és fél méter széles betonszerkezeteket —, amelyek segítségével a munkások jelentősen könnyebben rakodhatnak vagonokból. **Lehetőség nyílt a nehéz fizikai munka gépesítésére is.** A nemrég kezdődött csatornázás 10—12 millió forintos beruházással készül. Ezzel egyidőben az egész pályaudvar területét — csaknem 10 ezer négyzetmétert — új burkolattal látják el.

A munkát előreláthatólag 1969 végén fejezik be. A MÁV szegedi igazgatóságán kapott tájékoztatás szerint a nagyarányú korszerűsítésnél már az állomáskörzetesítés követelményeit is figyelembe veszik, kisebb mértékben módosítják a vágányhálózatot is. **Alaposan javulnak a vasutas dolgozók szociális körülményei.** Mintegy 2,4 millió forintos költséggel Szeged-rendező-pályaudvaron üzemi konyhát, a szegedi fűtőházat és a IV. számú pályafenntartási szakasz új öltözőt — fűrdőt építenek. Ugyancsak új öltözőt és fűrdőt kapnak a rókusai és Tisza-pályaudvari távközlési dolgozók. **Valamennyi évnél jobban halad a munka:** előreláthatólag a pályafenntartási szakasz dolgozói a fűtőház dolgozóit pedig ez év végén birtokukba vehetik az új szociális berendezéseket. A MÁV igazgatóságon azt is elmondták, hogy az idén **több mint húsz szolgálati lakás készül:** négy Újszegeden, négy Rókuson; az Indóház téren pedig modern, 16 lakásos lakóházat építenek. A szegedi igazgatóság területén eddig nem volt vasutas munkásszállás. A munkaadó gondolkodására, az ingázó vasutasok életkörülményeinek javítására néhány hete **új munkásszálló építése kezdődött meg a szegedi vasútállomással szemben.** Az ÉVM Szegedi Tervező Vállalat tervei alapján négyemeletes, 120 személy elhelyezésére alkalmas korszerű épület emelnek — előreláthatólag mintegy 7 millió forintos beruházással. A munkát a MÁV szintén saját erőből végzi. Az elképzelések szerint két-három évvel a szegedi pályaudvaron majd elvált az otthonuktól távol levő vasutas dolgozókat.

Híradástechnikai üzletkötés svéd és francia cégekkel

A Budavox Híradástechnikai RT nagyjelentőségű szerződésorozatot írt alá a svéd Ericsson és a francia Sat híradástechnikai cégekkel licenckel és berendezések vásárlásáról. A több mint 10 millió dolláros szerződésorozat — a legnagyobb a felszabadulás óta, amit a magyar híradástechnika külföldi céggel kötött — a külföldi engedélyek megszerzése után szombatnapon lépett életbe. A megállapodás értelmében az Ericsson cég a Budavox rendelkezésére bocsátja korszerű crossbar rendszerű telefontözpontjainak dokumentációit, gyártási és exportjogát, továbbá a gyártáshoz szükséges számos berendezést. A licenc alapján a Beloiannis gyár 1971—72-ben kezd megrendíveti korszerű nagyvárosi főközpontok, a vidéki és béralközpontok előállítását. Egy másik szerződés alapján a svéd cég átadja 300 és 960 csatornás átviteltechnikai berendezésnek dokumentációját, gyártási és exportjogát. Ezt a Telefongyár kapja, így módja lesz arra, hogy a jelenlegi 3 és 12 csatornás berendezéseit a nagyobb teljesítményű korszerűbb vártmányokra cserélje fel. 1970-től már ezt az új cikket szállíthatja a Telefongyár a hazai és a külföldi rendelőknek. A harmadik szerződést a magyar posta bizonyosaként írta alá a Budavox arról, hogy a svéd cég nemcsak licenckel, hanem kész telefontözpontokat is ad a magyar hírközlő-hálózat fejlesztéséhez.

Küldöttségek hazautazása

A kommunista és munkáspártok konzultatív találkozásán részt vett delegációk közül szombaton elutazott Budanestről az ecuadori, az izraeli, a kanadai, a luxemburgi, a norvég, a svájci, a szíriai és a tunéziai pártküldöttség. A delegációkat Ilku Pál, az

MSZMP Politikai Bizottságának póttagja, Pullai Árpád, a Központi Bizottság titkára, Brutyó János, a Központi Ellenőrző Bizottság elnöke, Benke Valéria, Kátóna Imre, Sándor József, a Központi Bizottság tagjai búcsúztatták.

Egymillió új kereső 1971-ig

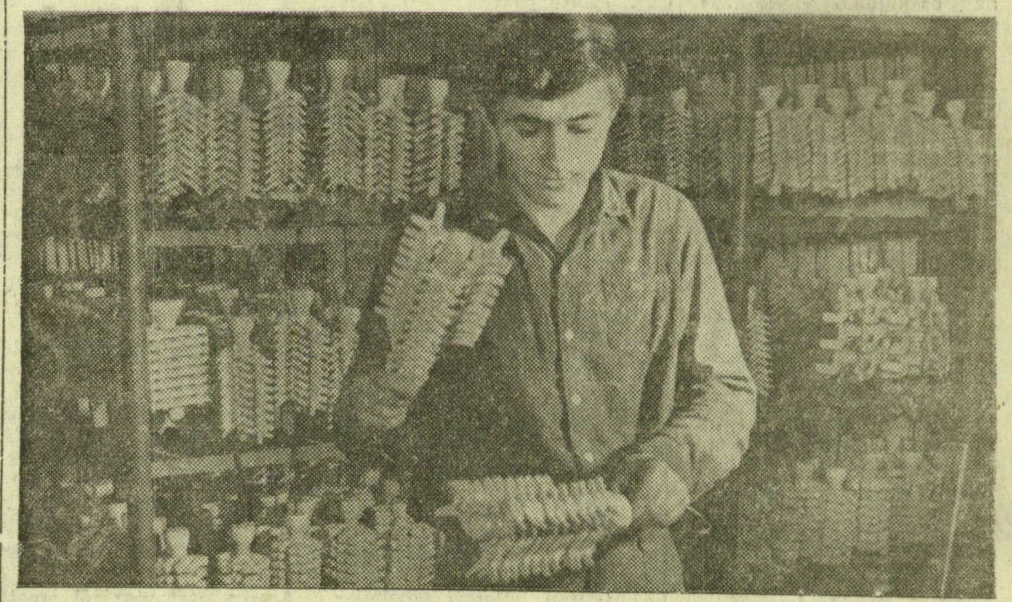
A kormányzati és a társadalmi szervek állandó figyelemmel kísérik a nők helyzetét, elhelyezkedésük, munkájuk könnyítésének lehetőségeit.

Az Országos Tervhivatal számításai szerint a mostani ötéves tervidőszakban, vagyis 1966 és 1970 között az országban 210 000-rel nő a foglalkoztatottak száma, s mivel időközben különböző okok miatt számos munkahely megürül, öt év alatt összesen több mint egymillióan tudnak az országban elhelyezkedni, közülük 480 000—500 000 nő. Így a dolgozó nők aránya, ha szerény mértékben is, de tovább emelkedik. 1961 elején az összdolgozók 35,9 százaléka tartozott a gyengébb nemhez, arányuk jelenleg 38 százalék, 1970 végére pedig már a negyven százalékot is túlhaladja.

A fővárosban általában nincsenek a nőknek elhelyezkedési gondjaik, még a szakképzetlenek is viszonylag könnyen álláshoz juthatnak, vidéken azonban — különösen a szakképzetlenek elhelyezkedése — még megoldatlan, bár a fokozott iparfejlesztés hatására ott is egyre több munkaalkalom kínálkozik.

A hivatalos jogszabályok, de a vállalati kollektívák saját kezdeményezéseikkel is igyekeznek könnyebbé tenni a dolgozó nők munkáját. Nemrég jelent meg az a rendelkezés, amely bizonyos nehéz munkák alatti mentesíti a nőket. A vállalati kollektív szerződések pedig csaknem mindenütt igyekeznek javítani a gyermekesek helyzetén. A nőket foglalkoztató legnagyobb vállalatoknál például vállalati jogszabályba iktatták, hogy va-

sárnap munkára és túlórára nem szabad kötelezni azokat a nőket, akiknek kiskorú gyermekeik vannak. A nők helyzetéről egyébként általános felmérés készül. A Központi Népi Ellenőrzési Bizottság tíz fővárosi kerületben és 12 megyében felülvizsgálja a dolgozó nők helyzetét és tapasztalatait megfelelő állami fórumok elé terjeszti. (MTI)

Somogyi Károlyné felvétele

Alkatrész százezer-számra

A Szegedi Kéziszerszámgárban mintegy 180 különféle alkatrész készül precíziós öntéssel. Többek között a sokáig hiányos számító húsdaráló-kékből összesen három méretben mintegy 220 ezer darabot állítanak elő. Az alkatrészformát először viaszból készítik el, amelyet azután különleges vegyi eljárásokkal kezelnek, kiégetnek és ebbe öntik az elektromos módszerrel olvasztott fémeket. Képnünk a formakészítés egyik fontos munkaműveletét, a vegyi kezelést mutatja be.